

Ἀξιότιμε φίλε κύριε Λαμπρίων,

Συγχαίρω ὑμῶν ἐν καρδίᾳ εἰς
τὴν ἐπετείαν ἑορτῇ τοῦ ὁρόμεντος και-
αί τουμένου συγγνώμην, διότι εἰργά-
σαι ἐνεθυμήθητε.

Μεταί τ' ἀναιμωστωθέντα τῆς συ-
ζύγου μου ὡραιοφροσύνης ἐν ταῖς
ἐμφανείαις, ὅτι ἀνελύθησαν
οἱ πτωστοὶ ὑμῶν ὑποδείξεις.

Ποικίλῃ, ὅτι οὐδ' ὅπως δέχονται
ταπεινὰ οἱ συμφοροῦντες ὑπὲρ
τοῦ εἰρεδοῦ κέροντες εἶναι ἡδυνον
θεωρηθέντες ἐγὼ, λόγῳ τῶν ὁμιλι-
στικῶν μου διαμαρτυρίαν. Πῶς
δεῖ εἶναι σωστόν καὶ φρόνιμον
ταῖς προβίαις τοιαύταις ἵνα
ἀξίωσιν μεταί τ' ἀναιμωστωθέντα,

ἐμπρός ἐαὶ φρονῆται, ὅτι οἱ λόγοι ἡ
συστάσεις ὑμῶν ἐλύθησαν ὑπὸ
οὐρα.

Ἰὼν τούτοις καὶ ἐκιδρυμένων καὶ
ἐκείσεσθαι μακρὰν τῆς οἰκο-
γενείας μου καὶ δὴ καὶ μένω
ἐνταῦθα, σοὶ παρεμβαλῶ, ἵνα,
ἐάν ἐγχαίροιτε, λαλήσωμεν καὶ
μεθ' ἡμῶν Πάτρι... ., εἴημε τῇ ἐπα-
νόδῳ σου, ὅπως ἐπερεσθῇ καὶ
συστήσῃ, ἐάν δὲν ἔχῃ μετέλ-
τι, τὸν διορισμὸν μου εἰς τὴν
μετὴν δέσιν τοῦ γενεῶντα.
πρόσθ' ὑμῶν καὶ ἑλεγκτικῶν
ἀντιθέσεων, ἥτοι εἰς δέσιν προσ-
φερθεῖσθαι μοι εἴηλοτε καὶ

ἀποκρουσθεῖσαν.

ἔχοντας ὡς οὔτε, οὔτε, φραγ-
μετοποιουμένους τῶ ἐταυρὸς
αὐτοῦ, δέχομεν συγερρεοδῆ
ἐν τῇ ἀριστοκρατικῇ εἰρήσει.
λογικῇ ἐξασπεία, φερμα-
λῶ γὰρ μὴ ἀναβάνει.

Δέξασθε φερμαλῶ τὴν
διαβεβαιώσιν τῶ ἐπὶ ὑμῶν
ἐξασπείτου ὑποληψέως μου,
μαθ' ἡδ' διατηρῶ

ὡς ὑμῶντος μετ'
ἐν τῷ ἐπὶ δικῶν

Κ. Τσαμωτόπουλος

Εἰς Πάτρας, ἡ 26 Ἀπριλίου 1902